

EEN OVERZICHT VAN VIJFTIG JAAR OOSTENDSE KURSAAL (3)

Het festival van Vlaanderen ! Het is heus waar dat dit muzikaal topgebeuren nog in Oostende heeft plaats gehad en wel in de jaren 1963 en 1964. Ik geef hierna in tabelvorm een opgave van de 2 x 4 concerten in deze reeks.

Zaterdag 17 augustus 1963 : 9e symphonie van Beethoven - nationaal orkest van België - leiding André Vandernoot - solisten : Anton Dermota, Henry Blackmon, Maria Ceuppens, Mia Greeve - koor : Cantores.

Woensdag 21 augustus 1963. Weense muziek - zelfde orkest - zelfde leiding - soliste Hilde Gueden.

Vrijdag 23 augustus 1963 : Mozartconcert - Belgische kamerorkest - leiding Georges Maes - solist Erich Kunz.

Zondag 25 augustus 1963. Messiah van Haendel - Nationaal orkest van België - leiding André Vandernoot - solisten : Jennifer Vyvyan, Marjorie Thomas, David Galliver, Roger Stalman - koor : Singhet ende weset vro.

Dinsdag 18 augustus 1964 : Nationaal orkest van België onder leiding van René Defossez - Ingeborg Hallstein.

Donderdag 20 augustus 1964 - Filharmonie van Antwerpen - leiding Gerard Devos - Renata Scotto.

Dinsdag 25 augustus 1964 : Nationaal orkest van België - maëstro Edouard Van Remoortel - Cziffra.

Vrijdag 28 augustus 1964 : Filharmonie van Antwerpen - maëstro : Hans Lichtenstein - Hedy Klug en Erich Kunz.

Is het niet jammer dat het Festival van Vlaanderen aan Oostende ontglipt is ? Maar wellicht is de geringe belangstelling van het publiek zowel inwoners als toeristen, daarvan een oorzaak.

Ik wens thans te spreken over de buitenlandse symphonieorkesten die in het auditorium de meesterwerken van de klassieke muziek hebben laten horen. Ik was onlangs zeer verwonderd te vernemen dat Herbert von Karajan in 1953 aan het hoofd van de London Philharmonie deze reeks heeft ingezet.

Het eerste concert door mij bijgewoond werd gegeven door het Residentie-orkest van Den Haag onder leiding van Lovro von Matacic. Het was ook de eerste maal dat ik de Pathetische Symphonie van Tchaikovsky hoorde. Onvergetelijk was de vertolking van het derde deel Allegro molto vivaci eindigend in een krachtig fortissimo. Aangrijpend is het vierde deel Adagio lamentoso dat pianissimo uitloopt. Op 3 augustus 1957 kwam dit orkest terug. Ditmaal hadden we de eer Eugen Jochum in ons midden te hebben. Het was een Beethoven-festival waarin Herman Krebbers het viool-concerto speelde. Een derde maal kwam het Residentie-orkest terug met zijn eigen dirigent Willem Van Otterloo en de pianist Robert-Alexander Bohnke op 3 augustus 1959.

Dezelfde maand, de 29e, hoorden we een laatste maal dit orkest, ditmaal geleid door Charles Munch, de pianiste Nicole Henriot gaf een uitvoering van het concerto nr. 17 K.V. 453 van Mozart. Onder de buitenlandse orkesten was dit van Den Haag het meest te horen in Oostende.

Het London Symphony Orchestra heeft drie concerten verzorgd - op 11 augustus 1957 onder leiding van Edouard Van Remoortel en als zangsolo Erika Köth - op 10 augustus 1957 met John Pritchard als dirigent en Robert-Alexander Bohnke, pianist - op 14 mei 1958, wederom met Edouard Van Remoortel en de beroemde violonist Alfredo Campoli.

Een ander Brits orkest, dit van de BBC kwam tweemaal op 9 en 12 juli 1958 een concert geven. Leiding had Sir Malcolm Sargent, solist was de pianist Denis Matthews. De eerste dag speelde deze het 4e concerto van Beethoven, de tweede dag het concerto nr. 23 K.V. 488 van Mozart.

Het Staatsorkest van Moskou, telkens met een Tchaikovsky-festival, werd op 17 augustus 1958 gedirigeerd door C. Ivanoff terwijl de Amerikaan Van Cliburn het 1e pianoconcerto speelde en 14 augustus 1966 tijdens het persgala, het heette toen Groot Symphonieorkest van Radio en Televisie Moskou, was de dirigent de alom sympathieke Rosdesvensky met als soliste een celliste Nathalie Chakhovskaja.

Ook het groot orkest van de Poolse Radio (2 concerten in 1959); de Slowaakse Philharmonie (2 concerten in 1960) kwamen uit Oost-Europa, evenals het orkest van de Italiaans-Zwitserse Radio, dat eveneens twee concerten verzorgde in 1959.

Wellicht een primeur voor Oostende was de uitvoering van The Messiah van Georg Friedrich Händel op zaterdag 2 juli 1960. Als orkest speelde de Northwest-deutsche Philharmonie van Herford, Westfalen, als koor zong Singhet ende Weset vro, van Kortrijk, uit Groot-Brittannië kwamen de solisten : Ilse Wolf, Marjorie Thomas, David Galliven en Roger Stalman. Dirigent was Maurits Denaux. Voor mij is dit oratorium het meesterwerk. Geen enkele aria, geen enkel koorgezang is minderwaardig. En wanneer traditiegetrouw de ganse zaal rechtstaand het Hallelujah aanhoort, dan bereikt de muzikale emotie een climax. Ik wil er nog aan bijvoegen dat dank zij de gedempte verlichting, het mogelijk was het tekstboek te volgen, wat mij toch essentieel voorkomt om een dergelijk werk te kunnen appreciëren. Zoals eerder gemeld kreeg The Messiah een tweede uitvoering in 1963.

De Nord-Westdeutsche Philharmonie heeft trouwens nog twee concerten op zijn actief : op 20 augustus 1957 met onze landgenote Nina Bolotine, en 's anderdaags met Georgy Cziffra, een habitué van ons Casino. Beide avonden werden gedirigeerd door Wilhelm Schuchter. De Bamberger Symphoniker kwam op 24 januari 1959 onder leiding van Joseph Keilberth werk van Mozart, R. Strauss en Brahms (4e symphonie) uitvoeren.

Nog een hoogvlieger valt te noteren op 14 juli 1966 toen Le Grand Orchestre philharmonique de l'ORIF, directie Charles Bruck en Christian Ferras als soloviool een concert gaven. De 9e symphonie van Beethoven werd de volgende dag gebracht door de Slovaakse filharmonie.

Om deze waaier van buitenlandse formaties te besluiten verplaatsen we ons naar het jaar 1982. Op de dag van 13 augustus verzamelden zich ongeveer 140 jongeren deel uitmakende van het Europees Jeugd-orkest om in het auditorium te musiceren onder impuls van Claudio Abbado. De jongens hadden een identiek kostuum en dito das, de meisjes droegen hetzelfde blauw lang kleed. We hoorden Webern waar ik niet van houd, het cello-concerto van Schumann door Lynn Harrell en na de pauze de zeventig minuten durende 5e symphonie van Gustav Mahler. Schaduwzijde : het balkon moest afgeschermd worden om een volle zaal te suggereren. Jammer !

André Vandernoot is een dirigent die de Oostendenaars met genoegen terugzien. Talrijke malen stond hij aan het hoofd van het Nationaal Orkest van België. De meest befaamde vedetten van het instrument mochten met hem musiceren. Arthur Grumiaux op 21 juli 1956, Leon Fleisher op 17 juli 1957, Georgy Czyffra op 15 juli 1958, Nikita Magaloff op 21 juli 1959. De 9e symphonie van Beethoven weerklonk voor het eerst in Oostende, dunkt mij, op 22 juli 1958. Andere befaamde orkestleiders zwaaiden met de dirigeerstok over ons nationaal orkest : Vladimir Golshmann terwijl Nathan Milstein Brahms vertolkte op 25 juli 1957. Raphaël de Frébeck de Burgos te samen met Consuelo Rubio, van het Scala van Milaan, en Gaspar Cassado, cello in Don Quichotte van Richard Strauss, op 21 juli 1961 als huldeblijk aan onze nieuwe Koningin - Georges Prêtre, die Georges Octors begeleidde in het vioolconcerto van Mendelssohn; alsook de eerste laureaat van de Internationale Zangwedstrijd van België Karl Numela, bariton, op 3 augustus 1962..

We dienen thans aandacht te besteden aan de Philharmonie van Antwerpen, onlangs omgedoopt tot Filharmonie van Vlaanderen en die beschouwd mag worden als het huisorkest van onze Kursaal. Ik noteer achtereenvolgens de datum van optreden, de naam van de dirigent en die van de solist : 21.8.1959, Hans Lichtenstein, Rosi Schwaiger - 19.7.1963, Daniel Sternefeld, Georgy Cziffra - 27.7.1963 : René Defossez, Regine Crespin - 23.7.1965 : Vandernoot, Regine Crespin - 10.7.1966 (Guldensporenconcert), Leonce Gras, Valeer Lenaerts (viool), omroepkoor BRT - 24.7.1970 : Willy Boskovsky - 26.7.1971 : Enrique Jorda, Edith Volckaert - 21.7.1972, Cziffra junior, Cziffra senior - 11.8.1975 : Willi Boskovski - 17.9.1976 : Fernand Terby, Naum Slusny speelde het tweede pianoconcerto van Rachmaninov - 28.5.1977 : voor de eerste maal sedert onheuglijke tijden kreeg Oostende het voorrecht een componist zijn eigen werk te zien dirigeren : Aram Iljitsj Katsjatoerian. Een tegenslag was het ontbreken van de solist die verhinderd was.

We hoorden de 2e symphonie en de suite uit Spartacus en nog enkele nummers uit Gayaneh. Het muzikaal slecht opgevoede publiek applausseerde tussen de nummers. Als blijk van zijn ongenoegen weigerde de meester om na afloop van het concert opnieuw te verschijnen. Einde augustus 1982 verzorgden de Antwerpenaars een drietal zogeheten Proms-koncerten die reeds om 19u30 begonnen en waarbij muzikliefhebbers uit de Scheldestad aanwezig waren. Gezien het succes werd de formule in 1983 verdergezet.

De televisie heeft ons leven gaandeweg ingepalmd sedert einde 1953 en is er sedertdien niet meer uit weg te denken. De Belgische Radio en Televisie heeft uitzendingen verzorgd sedert 1956. Het recital Yehudi Menuhin, het dansprogramma Ludmillia Therina, het ballet Markies de Cuevas, het recital Suzanne Danco, van de Scala van Milaan, werden tussen 2 en 7 augustus in de ether gebracht. Telkenjare staan de captatie-wagens gedurende een aantal dagen op de Albert I Promenade. Ik kan niet met zekerheid nagaan welke uitvoeringen op het BRT-kanaal komen, maar veronderstel dat minstens al de concerten van de BRT-orkesten, van variété- tot symphonisch orkest rechtstreeks of in uitgesteld relais tot in de huiskamer geraken.

Laat mij ze dan ook op een rijtje zetten.

Op 20.7.1962 speelde het Groot lyrisch orkest met als dirigent Jozef Verhelst. Op 27 juli was het de beurt aan het Variété-orkest geleid door Fernand Terby.

1964 : het symphonie-orkest op 15 juli met Daniel Sternefeld en Vladimir Askenazy, piano, evenals Raymonde Serverius, sopraan - op 21 juli : Leonce Gras als dirigent, onze Belgische wereldster Rita Gorr en Gilbert Dubuc - op 29 juli : Roberto Benzi en Inge Borkh.

1965 : op 21 juli : Daniel Sternefeld dirigeert het symphonie-orkest BRT/RTB en Arthur Grumiaux is solist - 19 augustus : Charles Vandezande met Aldo Ciccolini, piano en Aldo Gazelloni, fluit.

1966 : 21 juli : de leiding van het symphonie-orkest heeft Daniel Sternefeld, zangsolisten - 27 juli : de zoon Cziffra dirigeert, de vader speelt Grieg en Liszt - 9 augustus : kamerorkest RTB, directie Carlo Zacchi, Rita Gorr ontroert ons weer met haar diepe stem.

1967 : 20 juli : reconstructie van een Casino-koncert 1900 met Daniel Sternefeld en Elisabeth Verlooy, zang - 29 juli : Strauss-koncert met Willi Boskovski en Adele Leigh van de Wiener Volksoper.

1968 : 7 augustus : Leonce Gras en Valère Kamychov, piano.

1969 : een Beethoven-koncert met Daniel Sternefeld en Arthur Grumiaux op 17 juli - op 24 juli een buitenkansje Christina Deutekom en Charles Vandezande.

In de volgende jaren is het BRT-orkest meermaals opgetreden met laureaten van de Koningin Elisabethwedstrijd wier namen ik reeds gemeld heb.

Op 10 november 1972 kwam dit orkest opnieuw naar Oostende met de Roemeense dirigent Mendi Rodan, de Oostendse hoboïst Paul Dombrecht en de piano-laureaat Joseph Alfidì.

Irwin Hoffman werd de nieuwe dirigent en als dusdanig kwam hij op 19 juli 1973. Mario Tipo was piano-solo.

Ook de beroemde fluitist Roger Bourdin was eens te horen op 14 augustus 1974 vergezeld van het kamerorkest van de BRT.

Met Annie Challan, harp, speelde hij het gekende concerto van Mozart, dirigent was Alain Boulfrog. Met spanning werd eveneens geluisterd naar Verklärte Nächte van Schönberg.

In 1975 vierde het Casino zijn honderdjarig bestaan. Andermaal dirigeerde Irwin Hoffman het BRT-symfonieorkest op 25 juli terwijl een andere piano-laureaat Olivier Gardon het concert van Schumann vertolkte.

En op 23 juli 1976 zagen we de le laureaat van de muziekwedstrijd 1951 terug. Leonid Kogan speelde het concerto K.V. 219 voor viool en orkest van W.A. Mozart - zelfde orkest en dirigent.

Als apotheose van dit gedeelte past het wonderwel de tweede uitvoering te Oostende van het oratorium Die Jahreszeiten van Jozef Haydn te noteren. De Armeense dirigent Ogan D'Narc, drie Duitstalige solisten, BRT-omroepkoor versterkt door het Arenbergkoor en wat nu voortaan het filharmonisch orkest van de BRT heet, zorgden voor de muzikale ingrediënten. Zo geschiedde op 23 juli 1978.

In 1977 startte de internationale ontmoeting Opera en Bel Canto. De kandidaten werden begeleid door het orkest van de Koninklijke Muntchouwburg onder leiding van Hans Kast. Op het slotconcert trad Ottelia Mere; sopraan van de Staatsopera Boedapest op. Te midden van de aria van Violetta uit La Traviata, na een rustpauze, ontstond een niet te stuiten applaus los door een deel van een onervaren publiek. In augustus 1978 hadden we de tweede beurt. Hans Kast was er weer bij, ditmaal met het orkest van de Koninklijke Vlaamse Opera te Antwerpen. Ieder wedstrijdgedeelte werd voorafgegaan door een klein concert. In 1979 verleende het orkest van de Koninklijke Opera Gent, directie Luigi Martelli zijn medewerking. Het filharmonisch orkest van Boedapest, leiding Andras Korodi, zorgde voor de muzikale steun in 1980 en speelde het Concerto voor orkest van Bela Bartok op het slotgala. Ons eigen BRT-orkest, leiding Fernand Terby kreeg de begeleidende taak in 1981. Op het laureatenconcert zongen de finalisten benevens vier zangers van Moskou die een selectie uit Prins Igor van Borodine ten gehore brachten. Ter inlichting geef ik de palmares van deze wedstrijd die sedertdien in Oostende geen vervolg gekregen heeft.

1977 : Valery Popova Pendatchanska (Bulgarije)

1978 : Stefka Evtaticva/ (USSR)

1979 : Duo Sergaj Leyferkus/Larissa Cherchenko (USSR)

1980 : Ionel Volneag (Roemenië)

1981 : Kathleen Kuhlmann (U.S.A.)

In dit laatste jaar kregen twee landgenoten een eervolle vermelding : Carla Del Re, sopraan, en Chris De Moor, bas.

Op 3 juli 1981 organiseerde het Casino een Grote zomerhappening en Opendeurdag met medewerking van de BRT-Televisie. In iedere zaal was er spektakel en men kon vrijuit van de ene plaats naar de andere wandelen. Dit was ook zo het jaar nadien, doch zonder televisie.

Tot slot van dit BRT-gedeelte kan met genoegen teruggeblikt worden op een populair programma, Mezzamusica, en haar liefvallige gastvrouw Eva Maria. Ik vernoem twee concerten : op 22 augustus 1979 met Johann Strauss als leidraad en Walter Goldschmidt als dirigent van de Filharmonie van Antwerpen - op 24 juli 1980 het gala Robert Stolz met het versterkt Westvlaams orkest, Marjon Lambecks, en Peter Minich, zang, en Rudolf Bibi, orkestleider.

En nog is onze muzikale uitstap naar het verleden niet afgelopen. In 1963 en volgende jaren werd het Noordzeefestival opgenomen in het internationaal festival Oostende. Veel buitenlandse omroepen werkten daaraan mede onder het motto "Musik kennt keine Grenzen". Enkele hoogvliegers verdienen de aandacht. "Hand in hand van land tot land", op 19 juli 1964, een bloemlezing volkswijsjes en volksdansen - op 16 juli 1965 werd het zeer gekende BBC-programma "Friday night is music night" vanuit Oostende de ether ingestuurd met Sidney Torch als conductor en Frank Phillips als introducer - het Münchner Sonntagsconcert was ook bij ons te horen - "De charme van het chanson, met als zangeres van bij ons Jo Leemans en ook de vibrafonist Sadi, werd op 15 juli 1965 over vele zenders verspreid. Naar het schijnt was Oostende in 1964 honderd jaar oud. Ook dat werd in het Kursaal gevierd en wel met een internationaal festival van militaire muziekkapellen. Op 21 juni 1964 waren een Brits, een Canadees, en twee Belgische Kapellen (le Belgische Divisie en Zeemacht) te gast.

Deze vermelding weze mij een aanleiding aan te stippen dat nog andere muziekkorpsen hun welluidende doch zware klanken in de grote zaal hebben doen horen. Zo was onze muziekkapel der Gidsen onder leiding van Luitenant-kapelmeester Yvan Ducene op 28 oktober 1965 de genodigde. Een van hun bravourstukken de beroemde Toccata en fuga BWV 565 van J.S. Bach stond op het programma.

Het Heeresmusikkorps 5 geleid door Heinz Schlüter kwam op 22 oktober 1977 in het kader van Europalia 77.

Ter gelegenheid van de 40e verjaardag van D-dag kregen we het bezoek van de U.S.A. Field Band op 4 juni 1984. Als hulde aan België vertolkten ze de marche van de Parachutisten van Victor Leemans.

Ik wens dit intermezzo af te sluiten met een zuiver Oostendse aangelegenheid. Op 6 mei 1983 werd onder de titel "Oostends talent" een vier uren durend concert aangeboden, dank zij. Rotary Club Oostende, en waarbij solisten en ensembles van eigen bodem hun artistiek kunnen hebben uitgespreid.

Voor een ander jubileum - 150 jaar België - zwaaide minister Willy Claes de dirigeerstok om de koorsymphonie van Ludwig van Beethoven te laten weerklinken.

Liefde voor de kunst in het algemeen en voor de muziek in het bijzonder dient aangekweekt en bevorderd, dat is mijn intieme overtuiging. Dat "Jeugd en muziek" zich daarvoor inspant, lijkt geen twijfel. Ook in het Kursaal werden door deze vereniging activiteiten op touw gezet. Zo werd op 13 oktober 1973 een cantate van Benjamin Britten met velerlei medewerking gezongen. "De ark van Noah" is een mysteriespel voor de jeugd en veel Oostendse scholen vormden het koor.

En om het tienjarig bestaan van "Jeugd en Muziek" te vieren werd het Westvlaams orkest, van oudsher gedirigeerd door Dirk Varendonck, bereid gevonden in het Kursaal op te treden. Dit gebeuren vond plaats op 31 januari 1981. In werken van Mozart hoorden we Caroline Gaziano, piano, en Paul Berlaerts, hobo. De cantate Zeepbellen beleefde er haar tweede uitvoering en werd gezongen door het Oostends koor Tonada/Tonadissima (leiding Aimée Thonon, en een Brugs koor Hemelsdaele (leiding Zuster Beatrijs).

Wie als protagonist van de muziekkultuur een zeer voorname rol heeft vervuld is wijlen Georges Maes, Directeur van het Conservatorium te Oostende. Zijn naam is weinig voorgekomen in deze studie, maar dat was met opzet. Wanneer ik op het kerkhof van de Stuiverstraat het graf voorbijstap van deze eminente musicus, dan komt bij mij steeds de gedachte op welk verlies de muziekwereld zo wel van Oostende als daarbuiten geleden heeft bij het plots verdwijnen van deze mens. Om hem te gedenken en steeds het onderwerp van dit geschrijf voor ogen, wil ik een hopelijk volledige lijst geven van de verwezenlijkingen van Georges Maes in het Casino-Kursaal van Oostende.

12 juli 1962 : Belgisch Kamerorkest - Max van Egmont : zang

23 augustus 1963 : In Festival van Vlaanderen (reeds opgegeven)

10 februari 1966 : Concert door het Belgisch Kamerorkest met werk van Strawinsky, J. Haydn - solisten Paul De Winter, hobo, en Maurice Van Gysel, hobo), J.S. Bach (aan het clavecimbel Christiane Jaccottet), Chevreille, Rameau en Mozart.

10 maart 1966 : Orpheus en Euridice, opera van Gluck in concertvorm, met Jules Bastin, Liane Jespers en Lea Rottier, koren en orkest.

14 maart 1968 : werken van Benjamin Britten, waaronder Sint-Nikolaas-kantate, gezongen door John Witchinson, tenor en o.m. het koor van de concertvereniging.

17 april 1969 : "De jaargetijden" van Jozef Haydn - solo : Liane Jespers, Sylvain Deruwe, Jules Bastin, koren en orkest.

12 december 1970 : concert Beethoven - Filharmonie van Antwerpen - Jean-Claude Van den Eynden speelt het pianoconcert nr. 3 - symphonie nr. 7.

9 maart 1972 : solisten van het Belgisch Kamerorkest - divertimento van Mozart - concert van Haydn (P. De Winter, fluit en M. Van Gysel, hobo) - muziek voor snaren (M. Proot) - anthem "My heart is inditing" (Händel) (Koren concertvereniging- A-capella uit Veurne) - concerto van Mendelssohn (Rudolf Werthen).

15 maart 1973 : Zeepbellen van Norbert Rosseau op tekst van Jan Vercammen - Te Deum van Marc Antoine Charpentier - koren, solisten en Belgisch kamerorkest.

22 november 1973 : Werken van Antonio Vivaldi, waaronder "Gloria" voor zangsolisten, koren en orkest.

24 januari 1974 : Cimarosa, Stamitz, Bach (Daniële Chavannes, viool), Mozart K.V. 414 (Martine Gamby), Hindemith.

30 september 1974 : met Marie-Christine Springuel, viool

14 oktober 1975 : met France Springuel, cello

Georges Maes stierf op 4 maart 1976. Op dezelfde plaats waar hij in 1966 Orpheus en Euridice dirigeerde werd op 17 maart deze opera als in Memoriam gezongen door Frans Van Ertvelt, Bernadette Degelin en Anne Vandenkinderen. Jean Louel hanteerde de dirigeerstok. Ten bate van het Georges Maesfonds speelde Edith Volckaert het 5e vioolconcerto van H. Vieuxtemps en de Filharmonie van Antwerpen de symfonie van César Franck onder leiding van Hubert Soudant op 9 februari 1977.

Ik kan deze opsomming slechts besluiten met de verklaring dat het leven van Georges Maes in algemene zin beschouwd en zijn verschijnen in onze Casino-Kursaal in het bijzonder een onvoltooide symphonie was.

Het laatste beeld dat wij van hem bewaren is die van een bescheiden man, die de viool onder de arm het applaus van het publiek weg-wuifde met het veelbeduidende gebaar van "we deden alleen ons best".

Een nawoordje

Ziezo, 't is voorbij. Ik heb voor eigen genoeg en alles wel beschouwd ook voor mijn stadsgenoten en andere geïnteresseerden het Oostends kursaalgebouw met een tros namen eraan verbonden donk herleven.

Misschien zullen aldus beroemdheden uit het verleden wier naam dreigt onder het stof van de vergetelheid te worden uitgewist in de herinnering bewaard blijven.

Zullen de Muzen vanuit de Olympos met welgevallen neerzien op hun aards actieterrein te Oostende ?

Terpsichore heeft alle reden om tevreden te zijn, want zowel de enkelvoudige dans als het dansen in groep - bal of ballet - kwamen steeds tot hun recht.

Ook Thalia mag zich verheugen, want het blijspel heeft zowel in het Nederlands als in het Frans, de glimlach en de schaterlach aan 's Kursaal's bezoekers ontlokt.

Euterpe heeft minder reden om met voldoening terug te blikken op een halve eeuw Kursaal. Het lyrisch toneel werd, zoals reeds gezegd, stiefmoederlijk behandeld.

DE KURSAALPERIODE NA 1954

Het auditorium. Toen zaten alle toehoorders nog op dezelfde hoogte, zodat die op de achterste rijen niets zagen. Een paar jaar nadien werd de zaal verbouwd.

Georges Maes (°1914 - '1976)
Oostende's meest gewaardeerde muzikvirtuoos,
in wiens herinnering deze kursaalmemoires werden geschreven.

Veel zelfs populaire opera's werden nog nooit alhier opgevoerd ; ik denk aan Lakmé en Faust. Bepaalde meesterwerken van de klassieke muziek zijn hier schijnbaar onbekend.

Die Schöpfung van Haydn en de Missa Solemnis van Beethoven horen ertoe. Alhoewel Beethoven een trekpleister is, vraag ik mij af of al zijn negen symfonieën wel ooit een uitvoering kenden. Ook de frequentie van de concerten is de laatste jaren fel onder de middelmaat gedaald, maar Jan Publiek heeft daar wel schuld in.

Nochtans blijft het een eer en een referentie voor alle artiesten, zowel in het lichtere als in het zwaardere genre, van het gezongen als het gesproken woord, uit de wereld van de jazz of uit die van de dans, in het Casino-Kursaal van Oostende te zijn opgetreden.

Nota : Voor wat het nuttig moge blijken weze aangestipt dat alle beschouwingen opgetekend werden uiterlijk le semester 1984. Op het einde van dit overzicht ontwaren we toch een lichtpunt. De succesrijke concerten en recitals van de Biënnale Koningin Elisabeth begin 1984 geven mij aanleiding te wensen dat zij de impuls zouden uitmaken voor een revival van de mooie muziek in ons Kursaal.

André VANDENAUWEELE

ERRATUM :

Graag een kleine aanvulling bij "De Plate" 13e jg., Nr. 9 dd. september '84 blz. 20. (bijdrage over Oostendse politici 1830-1914):

VALCKE Auguste-Jean-Baptiste

Vader : moet zijn Jean-Baptiste-Constant i.p.v. Baptiste-Constant.

Misschien ter aanvulling: deze Jean-Baptiste-Constant Valcke, was ook lid van de Oostendse Loge "Les trois niveaux".

Wat verder op dezelfde blz. Onder VALCKE Jean-Baptiste-Constant (da's dezelfde niet van hierboven, wel zijn neef) lezen we onder 4 echtg. Cornelia Elise dat is fout, het moet zijn : Elise-Sophie CORNELIS.

E. VAN HAVERBEKE

VRAAG

Kan er een lid enige inlichtingen verschaffen over volgende scheepsrampen nabij Oostende :

1. De "O.276" plaats en datum ?
2. De kustvaarder "Piet Schipper", waarschijnlijk Nederlands vaartuig ?
3. De "O.94" vergaan nabij het staketsel : datum ?
4. Verder graag informatie i.v.m. foto verstuurd uit Oostende op 13.10.1920, voorstellende een scheepswrak, overspoeld door de zee, vermoedelijk afkomstig van een 3-master.

Roland PIERLOOT, Elisabethlaan